

यथान्यायं यथायोग्यं न संशयः । कलिकल्मषदीमानां
हिजादीनां सुरेश्वरि । । मेध्यामेध्याविचाराणां न मुनिः
श्रौतकर्मणाम् । न संहिताद्यैः स्मृतिभिरिष्टसिद्धिर्नृणां
भवेत् । सत्यं सत्यं पुनः सत्यं सत्यं सत्यं सयोच्यते । विना-
ह्यागममार्गेण कलौ नास्ति गतिः प्रिये । श्रुतिस्मृतिपुरा-
णादौ मयैवोक्तं पुरा शिवे । । आगमोक्तविधानेन कलौ
देवान् यजेत् सुधीः । कलावागमसंज्ञकं मोऽन्यमार्गे प्रव-
र्त्तते । न तस्य गतिरस्तीति सत्यं सत्यं न संशयः । सर्वैर्बेदैः
पुराणैश्च स्मृतिभिः संहितादिभिः । प्रतिपाद्योऽस्ति
नान्योऽस्ति प्रभुर्जगति मां विना । आगमन्ति च ते सर्वे
मत्पदं लोकभावनम् । मन्त्रार्गविमुखा लोकाः पाषण्डा
ब्रह्मपातिनः । अतो मन्त्रतत्त्वसृज्य यो यत् कर्म समा-
चरेत् । निष्फलं तद्भवेद्देवि । कर्त्तापि नारकी भवेत् ।
मूढो मन्त्रतत्त्वसृज्य योऽन्यमन्त्रमुपासयेत् । ब्रह्महा पितृहा
स्त्रोघ्नः स भवेन्नारक संशयः । कलौ तन्त्रोदिता मन्त्राः
सिद्धास्तूर्णफलप्रदाः । शक्ताः कर्मसु सर्वेषां जपयज्ञ-
क्रियादिषु । निर्वीर्याः श्रौतजातोया विषहीनोरगादव ।
सत्यादौ सफलं आसन् कलौ ते मृतका इव । पञ्चालिका
यथा भित्तौ सञ्चोद्भूयसमन्विताः । अमूरशक्ताः कार्येषु
तथाऽन्ये मन्त्रराशयः । अन्यमन्त्रैः कतङ्कमं बन्ध्यास्तीसङ्गमो
यथा । न तत् फलसिद्धिः स्याच्छ्वेन एव हि केवलम् । कला-
वन्त्रोदितमार्गैः सिद्धिमिच्छति यो नरः । त्वमितो जाङ्गवी-
तीरे कूपं खनति दुर्मतिः । भद्रक्रीडादितं धर्मं हित्वान्यध-
र्ममीहते । अमृतं खल्वेहं व्यक्ता लोभमार्गं स वाञ्छति ।
नान्यः पुण्यासक्तिहेतुरिहामुलं सुखाप्तये । यथा तन्त्रो-
दितोमार्गो मोक्षाय च सुखाय च । तन्त्राणि बह्विधो-
क्तानि नानाख्यानान्वितानि च । सिद्धानां साधकानाञ्च
विधानानि च मूरिषः । अधिकारिभिर्भेदेन प्रमुखाङ्गुल्यतः
प्रिये । कुलाचारोदितं धर्मं शुभ्रार्थं कथितं कथितं ।
जीवप्रवृत्तिकारोणि कानिचित् कथितान्यपि । देवा नाना-
विधाः प्रोक्ता देव्योऽपि बह्विधा प्रिये । भैरवाश्चैव वेताल-
वटका नायिका गणाः । शक्ताः शैवा वैष्णवाश्च सौरा गण
पतादयः । नानामन्त्राश्च यन्त्राणि सिद्धुपायाहानेकशः ।
मूरिप्रयाससाध्यानि यथोक्तफलदानि च । यथा यथा
कृताः प्रया येन येन यदा यदा । तदा तस्योपकाराय तथै-
वोक्तं मया प्रिये । सर्वं लोकोपकाराय सर्वं प्राणिहिताय
च । युगधर्मावसारेण याथातथ्येन पार्ष्णि । सया याह-
कृतः प्रयो न केनापि पुरा कृतः । तव स्नेहेन वक्ष्यामि

सारात् सारं परात् परम् । वेदानामागमानाञ्च तन्त्राणाञ्च
विशेषतः । सारमुद्धृत्य देवेशि । तवाग्रे कथ्यते मया ।
यथा नरेषु तन्त्रज्ञाः सरितां जाङ्गवी यथा । यथाहं
विद्विषेयानामागमानामिदं तथा । किं वेदैः किंपुरा-
णैश्च किं शास्त्रैर्बहुभिः शिवे । । विज्ञानेऽस्मिन्महातन्त्रे
सर्वं सिद्धीश्वरोभवेत् । यतो जगन्मङ्गलाय त्वयाहं
विनियोजितः । अतस्ते कथयिष्यामि बहुविधहितकल्-
पभवेत् ॥ २७॥
कलौ प्रापयुगे घोरो तपोहीनेऽतिदुस्तरो । निस्तारवीज-
मितावदुब्रह्मन्तस्य साधनम् । साधनानि बह्विधानि माना-
तन्त्रागमादिषु । कलौ दुर्बलजीवानामसाध्यानि सहेश्वरि ।
कल्याणः सत्यवृत्ता असाधोनासवः प्रिये । लुब्धा धनार्जने
व्यापाः सदा चञ्चलमानसाः । समाधावस्थिरधिवो यो
नक्तेशासहिष्णुः । तेषां हिताय मोक्षाय ब्रह्ममार्गोऽ-
यमोरितः । कलौ नास्ति नारकमेव सत्यं सचंसयो-
च्यते । ब्रह्मदीक्षां विना देवि । कैवल्याय सुखाय च । यदा
तव वैदिकी दीक्षा दीक्षापौराणिकी तथा । न स्यासति
परारोहे । तदैव प्रबलः कलिः । यदा तु शुण्यपापानां
परीक्षा वेदसम्पन्ना । न स्यासति शिवे । शान्तेः तदैव
प्रबलः कलिः । कविच्छिन्ना कषिच्छिन्ना यदा सुरतर-
ङ्गिणी । भविष्यति कुबेरानि । तदैव प्रबलः कलिः ।
यदा तु नक्षत्रजातोया राजानोधनलोभुपाः । भवि-
ष्यन्ति महाप्राप्ते । तदैव प्रबलः कलिः । यदा स्त्रियो-
रतिदुर्दान्ताः कर्कशाः कलहे रताः । गर्हयन्ति स्वभर्त्तां
तदैव प्रबलः कलिः । यदा तु मानवा भूमौ स्त्रीजिताः
कामकिङ्कराः । दुष्टानि सुकृमिवादीन् तदैव प्रबलः
कलिः । यदा क्षौणी स्वल्पफला तोयदाः सोऽकवर्षिणः ।
असत्यकफलिनोऽप्यस्तदैव प्रबलः कलिः । भ्रातरः
स्वजनामात्या यदा भगवन्नेष्टया । मिथः सम्पूरिष्यन्ति
तदैव प्रबलः कलिः । प्रकटे मदमांसादौ निन्दादण्डविव-
र्जिते । गूढपातः चरिष्यन्ति तदैव प्रबलः कलिः ॥ २८॥
इत्युपक्रम्य ब्रह्मसाधनप्रकारस्तत् दर्शितः । यच्च तत्
एवावस्योऽप्युपासनायां विशेषः । कुञ्जिकातन्त्रे १ पटले ।
“श्रुतिस्मृतिविधानेन पूजा कार्य्या युगलयैः आगमोक्त-
विधानेन कलौ देवान् यजेत् सुधीः । न हि देवाः
प्रबोदन्ति कलौ चान्यविधानतः । परस्परणरसोक्तासतन्त्रे
२ पटलेऽपि । “तन्त्रोक्तं ध्यानसन्त्रञ्च प्रशक्तं भारते
कलौ । वेदोक्तञ्चैव सत्यज्ञं पुराणोक्तं पुराकने । ।